

EU a Kjótský protokol: Evropská klimatická politika v mezinárodním kontextu

Sylvie Kroupová se ve své práci zabývá rolí Evropské unie ve světové spolupráci v boji s klimatickými změnami. Ve své první části se věnuje roli EU při vyjednávání a při ratifikaci Kjótského protokolu. Ve druhé části se pak zabývá plněním závazků z Kjóta v rámci Evropské unie a vnitřní organizací klimatické politiky EU. Ve třetí a závěrečné části pak autorka popisuje implementaci dohod o snížení emisí skleníkových plynů v České republice.

Základní otázka, kterou si Sylvie Kroupová ve své práci klade, se týká efektivity snah Evropské unie při omezování emisí. Cíl práce autorka plní a odpovídá, že sice Evropská unie v Kjótském protokolu získala důležité nástroje, se kterými může dále pracovat, ale v konečném důsledku se energie investovaná do jeho prosazení do praxe nevyplatila. Práce sice důvody naznačuje, pro jednoznačný závěr ale chybí zevrubnější diskuse.

Práce představuje přehledným způsobem evropskou klimatickou politiku a shrnuje jasné důvody, které Evropskou unii vedly k postojům, které v průběhu jednání zastávala. Podobně přehledná a jasně strukturovaná je i pasáž věnující se vnitřní organizaci evropského systému. Šířka tématu ovšem autorce znemožnila jít více do hloubky a to je v některých pasážích škoda. Pro účely práce by bylo užitečné, kdyby bylo více pozornosti věnováno důvodům, proč vlastně Evropská unie věnovala tolik úsilí do uvedení Kjótského protokolu do praxe, když, jak autorka sama soudí, protokol unii v mnoha oblastech spíše brzdí (s. 80) a nemá pro boj s klimatickými změnami „prakticky žádný význam“ (s. 78). Byl bych rád, kdyby autorka důvody během obhajoby dále rozvedla.

Jak již bylo naznačeno, struktura práce je velmi přehledná. Nedostatečně obhájené je ale zařazení kapitoly o české klimatické politice, která sice může sloužit jako ilustrační příklad, pro účely práce ovšem není významná a autorka na ni ani dále neodkazuje. Významným nedostatkem je podle mého názoru malý počet analytické sekundární literatury, které je k tak široce diskutovanému tématu velmi mnoho. Práci by prospěla i lepší korektura, pak by totiž poznámka pod čarou neodkazovala na neexistující přílohu (s. 10) a nevypadl by odstavec s výčtem opatření na straně 50. Kladně je na druhou stranu nutno hodnotit počet primárních zdrojů, z nichž autorka čerpala. Evropská komise se zřejmě věnuje tématu skutečně obšírně.

Ačkoli se práce zabývá důvody Evropské unie pro podporu Kjótského protokolu a jasné z textu vyplývají i důvody podpory ze strany Ruska, aby si mohl čtenář udělat lepší obrázek, neškodilo by ani představit mu argumenty protistrany. O odmítnutí Spojených států ratifikovat protokol práce bližší podrobnosti neuvádí. Evropská diskuse ale musí nějakým způsobem reflektovat i argumenty americké administrativy. Prosil bych proto autorku, aby důvody odpůrců protokolu a protiargumenty Evropské unie přiblížila během obhajoby.

Sylvie Kroupová předkládá práci, která čtenáři přehledně představí politiku Evropské unie vůči změnám klimatu. I přes výše zmíněné nedostatky dokázala autorka jasné odpovědět na položenou otázku. Navrhuji, aby byla hodnocena stupněm *velmi dobře*.

V Praze dne 9. června 2006